

## ΑΝΑΦΟΡΑ

**ΠΡΟΣ: Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού**

**Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης**

**ΘΕΜΑ: «Εργασιακά δικαιώματα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών – Κίνδυνος παραπομπής της Ελλάδας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης»**

Αξιότιμοι κ.κ. Υπουργοί,

Κατόπιν πρόσφατων δημοσιευμάτων<sup>1</sup> σας καταθέτω αναφορά σχετικά με την πιθανότητα παραπομπής της Ελλάδας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τις διακρίσεις σε βάρος των εργαζομένων εκπαιδευτικών ορισμένου χρόνου, καθώς και τα εργασιακά δικαιώματα αυτών.

Αφορμή γι' αυτό αποτέλεσε η απάντηση της Αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κας Ροζάνας Μινζάτου (I), σε ερώτηση Ευρωβουλευτού (II) σχετικά με τις διακρίσεις που υφίστανται οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί στην Ελλάδα όσον αφορά θεμελιώδη εργασιακά τους δικαιώματα.

Συγκεκριμένα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπιστώνει ότι το ελληνικό δίκαιο προβλέπει λιγότερο ευνοϊκούς όρους απασχόλησης για τους εκπαιδευτικούς με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, μεταξύ άλλων και όσον αφορά την πρόσβαση σε αναρρωτική άδεια, γεγονός που αντίκειται στη συμφωνία-πλαίσιο που επισυνάπτεται στην Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου. Κατόπιν αυτών, η Επιτροπή, στις 25 Ιουλίου 2024, εκκίνησε διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ελλάδας [INFR(2024)4013] με αποστολή προειδοποιητικής επιστολής, ενώ στις 7 Μαΐου 2025 εξέδωσε αιτιολογημένη γνώμη προς την ελληνική κυβέρνηση, η οποία καλείται να συμμορφωθεί εντός δύο μηνών, έως τις 7 Ιουλίου 2025. Σε διαφορετική περίπτωση, η υπόθεση θα παραπεμφθεί στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αφορμή για την ερώτηση αποτέλεσε περιστατικό αναπληρώτριας εκπαιδευτικού, η οποία, ενώ αντιμετωπίζει σοβαρή ασθένεια (καρκίνο), υποχρεώθηκε να επιλέξει μεταξύ συνέχισης της θεραπείας της και επιστροφής στην εργασία της, χωρίς καμία πρόβλεψη για την αναρρωτική της άδεια ή για μισθολογική κάλυψη. Η άρνηση των αρμόδιων υπηρεσιών να δεχθούν αιτήματα για ηλεκτρονική ανάληψη υπηρεσίας ή επιπλέον αναρρωτικές ημέρες στηρίζεται στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο, το οποίο αποκλείει την ισότιμη μεταχείριση των εκπαιδευτικών ορισμένου χρόνου.

Η πρακτική αυτή συνιστά σαφή παραβίαση του ευρωπαϊκού δικαίου και πλήττει τα δικαιώματα εργαζομένων με ευάλωτη εργασιακή σχέση, ιδίως σε περιπτώσεις σοβαρής ασθένειας. Το δίλημμα «μισθός ή θεραπεία» που τίθεται στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς δεν συνάδει με ένα κράτος δικαίου και κοινωνικής αλληλεγγύης.

Παρακαλείσθε να λάβετε υπόψιν σας την ανωτέρω αναφορά και να μας ενημερώσετε σχετικά με τις ενέργειές σας :

1. για τη διασφάλιση ίσων δικαιωμάτων σε αναπληρωτές και μόνιμους εκπαιδευτικούς ως προς τις αναρρωτικές άδειες και την κάλυψη περιόδων σοβαρής ασθένειας,
2. για την αποφυγή της παραπομπής της χώρας μας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και
3. για τη διασφάλιση των σοβαρά νοσούντων αναπληρωτών στην απρόσκοπτη θεραπεία χωρίς μισθολογική απώλεια.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Α΄ Ανατολικής Αττικής

Τάσος Οικονομόπουλος

**(II) Ερώτηση Βουλευτού με αίτημα γραπτής απάντησης |**

**προς την Επιτροπή**

**Θέμα: Παραβίαση της οδηγίας 1999/70/ΕΚ λόγω διακρίσεων σε βάρος αναπληρωτών εκπαιδευτικών στην Ελλάδα λόγω σοβαρής ασθένειας**

Στην Ελλάδα υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες αναπληρωτές εκπαιδευτικοί που διαγιγνώσκονται με σοβαρές και δυσίατες ασθένειες αντιμετωπίζουν διακρίσεις ως προς τα εργασιακά και λοιπά δικαιώματα συγκριτικά με τους μόνιμους συναδέλφους τους. Αιτήματα για ηλεκτρονική ανάληψη υπηρεσίας και επιπλέον ημέρες αναρρωτικής άδειας κατά τη διάρκεια θεραπειών και ανάρρωσης απορρίπτονται από τις αρμόδιες αρχές του Υπουργείου Παιδείας, με την αιτιολογία ότι δεν προβλέπονται από το ισχύον θεσμικό πλαίσιο. Ως μοναδική λύση παρουσιάζεται η επιστροφή στην εργασία τους αμέσως με το πέρας του θεραπευτικού ή αναρρωτικού διαστήματος, χωρίς όμως να τους καταβάλλεται μισθός για το διάστημα αυτό.

Λαμβάνοντας υπόψιν το άρθρο 54 παρ. 1 και 3 του εθνικού νόμου 3528/2007 του Υπαλληλικού Κώδικα, την παράβαση του ενωσιακού δικαίου λόγω της μη ορθής μεταφοράς στο ελληνικό δίκαιο της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, η οποία απαγορεύει την εισαγωγή διακρίσεων σε βάρος των εργαζομένων με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, αλλά και τη διαδικασία επί παραβάσει που κίνησε η Επιτροπή κατά της Ελλάδας [INFR(2024)4013], και το απάνθρωπο δίλημμα «μισθός ή θεραπεία» που τίθεται στους Έλληνες αναπληρωτές εκπαιδευτικούς σε περίπτωση που νοσήσουν σοβαρά, ερωτάται η Επιτροπή:

1. Γνωρίζει για αυτές τις περιπτώσεις διακρίσεων μεταξύ των εργαζομένων όσον αφορά τις αναρρωτικές άδειες και τα λοιπά εργασιακά δικαιώματα, ανάλογα με το είδος της σύμβασης, στην Ελλάδα;
2. Ποιες ενέργειες σκοπεύει να αναλάβει ώστε να διασφαλιστούν στην Ελλάδα ίσα

δικαιώματα στους σοβαρά νοσούντες εργαζομένους, ανεξαρτήτως συμβάσεως;

**(I) Απάντηση της εκτελεστικής αντιπροέδρου κ. Mînzatu**

**εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

**(23.5.2025)**

Η Επιτροπή έχει ενημερωθεί ότι το ελληνικό δίκαιο προβλέπει λιγότερο ευνοϊκούς όρους απασχόλησης για τους εκπαιδευτικούς με συμβάσεις ορισμένου χρόνου που εργάζονται σε δημόσια σχολεία σε σύγκριση με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς, μεταξύ άλλων και όσον αφορά την πρόσβαση σε αναρρωτική άδεια.

Για τον λόγο αυτό, στις 25 Ιουλίου 2024 η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει με την αποστολή προειδοποιητικής επιστολής στην Ελλάδα [INFR(2024)4013] (1) , επειδή δεν μετέφερε με ορθό τρόπο στο εθνικό της δίκαιο τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου (2), η οποία απαγορεύει τις διακρίσεις εις βάρος των εργαζομένων ορισμένου χρόνου. Οι εξηγήσεις που δόθηκαν από τις ελληνικές αρχές δεν θεωρήθηκαν ικανοποιητικές και, ως εκ τούτου, στις 7 Μαΐου 2025 η Επιτροπή αποφάσισε να προχωρήσει στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας επί παραβάσει και εξέδωσε αιτιολογημένη γνώμη προς την Ελλάδα (3) , η οποία διαθέτει πλέον προθεσμία δύο μηνών για να απαντήσει και να λάβει τα απαραίτητα μέτρα. Η Επιτροπή, αν δεν λάβει ικανοποιητική απάντηση, μπορεί να αποφασίσει να παραπέμψει την Ελλάδα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(2) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES (Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Συνδικάτων), την UNICE (Ένωση Συνομοσπονδιών Βιομηχανίας και Εργοδοτών της Ευρώπης) και το CEEP (Ευρωπαϊκό Κέντρο Δημοσίων Επιχειρήσεων) (ΕΕ L 175 της 10.7.1999, σ. 43) —

(3) Περισσότερες πληροφορίες διατίθενται στον ακόλουθο σύνδεσμο: